

Beretn. ang. den XXV. internationale Arbejdskonference i Genève 1939.

- (ii) ikke vil medføre urimelig Ulykkesrisiko for de Personer, paa hvilke Konventionen finder Anvendelse, eller udsætte den offentlige Sikkerhed for Fare;
- (b) forvisser sig om, at de Forskrifter, hvorom der er Tale, under Hensyn til Forholdene i Landet ikke praktisk kan gennemføres for de Personers Vedkommende, som foreslaas undtaget.

Artikel 4.

I nærværende Konvention

- (a) betyder Udtrykket „Arbejdstid“ det Tidsrum, i hvilket vedkommende Personer er til Raadighed for Arbejdsgiveren eller en anden Person, der er berettiget til at kræve deres Tjeneste, eller — for saa vidt angaar Ejere af Køretøjer og deres Familiemedlemmer — det Tidsrum, i hvilket de for egen Regning er optaget af Arbejde, der staar i Forbindelse med et til Vejtransport bestemt Køretøj, dets Passagerer eller dets Last, og indbefatter:
- (i) den Tid, der medgaar til Arbejde under Køretøjets Køretid,
 - (ii) den Tid, der medgaar til Bibeskæftigelse,
 - (iii) Perioder, der blot kræver vedkommende Persons Nærværelse, og
 - (iv) Hvilepauser og Afbrydelser af Arbejdet, der ikke overskrider en af den kompetente Myndighed fastsat Varighed;
- (b) betyder Udtrykket „Køretøjets Køretid“ Tidsrummet fra det Øjeblik, da Køretøjet starter ved Arbejdsdagens Begyndelse, til det Øjeblik, Køretøjet standser ved Arbejdsdagens Ophør, med Undtagelse af saadan Tid, i hvilken Kørslen afbrydes for en Periode, der overskrider en af den kompetente Myndighed nærmere fastsat Længde, og i hvilken de Personer, der fører eller kører med Køretøjet, frit kan disponere over deres Tid eller er optaget af Bibeskæftigelse;
- (c) betyder Udtrykket „Bibeskæftigelse“ Arbejde, der staar i Forbindelse med Køretøjet, Passagererne eller Lasten, og som udføres uden for Køretøjets Køretid; Udtrykket omfatter særligt:
- (i) Arbejde i Forbindelse med Regnskab, Indbetaling af Kontantbeløb, Registrering, Ekspedition af Fragtbreve, Billetkontrol og andet lignende Arbejde;
 - (ii) Overtagelsen af Køretøjet og dets Indsættelse i Garage;
 - (iii) Turen fra det Sted, hvor paagældende melder sig til Arbejde, til det Sted, hvor han overtager Køretøjet, og Turen fra det Sted, hvor han afleverer Køretøjet, til det Sted, hvor han melder sig fra ved Arbejdets Afslutning;
 - (iv) Arbejde, der staar i Forbindelse med Vedligeholdelse og Reparation af Køretøjet,
 - (v) Paa- og Aflæsning af Køretøjet;
- (d) betyder Udtrykket „Perioder, der blot kræver vedkommendes Nærværelse“, Perioder, i hvilke en Person bliver paa sin Post alene for at kunne besvare mulige Henvendelser eller for at kunne genoptage sit Arbejde paa et i Timeplanen nærmere fastsat Tidspunkt.

Artikel 5.

1. Arbejdstiden for Personer, paa hvem nærværende Konvention finder Anvendelse, maa ikke overstige 48 Timer ugentlig.

2. Den kompetente Myndighed kan fastsætte det ugentlige Timetal højere for Personer, der sædvanligvis udfører Bibeskæftigelse i betydeligt Omfang, eller for dem, hvis Arbejde hyppigt afbrydes af Perioder, der blot kræver vedkommendes Nærværelse.

Artikel 6.

1. Den kompetente Myndighed kan tillade, at den ugentlige Arbejdstid beregnes som et Gennemsnit.

2. Naar den kompetente Myndighed tillader, at den ugentlige Arbejdstid beregnes som et Gennemsnit, skal den fastsætte af hvilket Antal Uger, Gennemsnittet skal beregnes, og det største Antal Timer, i hvilke der maa arbejdes indenfor den enkelte Uge.

Artikel 7.

1. Arbejdstiden for Personer, der er omfattet af nærværende Konvention, maa ikke overstige 8 Timer daglig.

2. For saa vidt Arbejdstiden — i Henhold til Lov, Sædvane eller Overenskomst mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer eller, hvor saadanne ikke findes, mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Repræsentanter — paa een eller flere af Ugens Dage er mindre end 8 Timer, kan 8 Timers-Grænsen overskrides paa Ugens øvrige Dage efter Godkendelse af